

vedrørende udlejerens adgang til at forlange godtgørelse for merudgifter ved overgang til fjernvarme betalt af lejerer er foretaget følgende ændringer:

Der savnes i l. 55, § 44, stk. 3, en bestemt regel om, med hvilket varsel udlejerer kan forlange den nævnte godtgørelse betalt, og der er derfor i forslaget § 42, stk. 3, indsat en bestemmelse herom svarende til reglerne om skatteforhøjelser m. v., jfr. forslaget § 37. Endvidere foreslås det fastsat, at reglerne i lovens § 37 skal finde tilsvarende anvendelse ved påligningen af de pågældende udgifter. Dette indebærer, at udgifterne skal fordeles på samtlige ejendommens lejligheder og lokaler i forhold til den for disse gældende leje eller — hvis en sådan ikke er fastsat — lejeværdi. Endvidere kommer der herved til at gælde samme regler for lejerens indsigelser mod udlejerens krav, som tilfældet er med hensyn til skatteforhøjelser m. v., jfr. forslaget § 37, stk. 4.

I øvrigt foreslås reglen ændret, således at kravet om huslejenævnets forudgående godkendelse til påligning af de omhandlede udgifter bortfalder i kommuner, hvor huslejestoppet ikke længere opretholdes. Hvor huslejestoppet bortfalder må det antages, at der ikke længere vil være tilstrækkeligt grundlag for at kræve en forud indhentet godkendelse af den nævnte påligning af udgifter. Når lejen frigives, og konkurrencen på lejemarkedet derved skærpes, vil udlejerne i almindelighed ikke have mulighed for at gennemføre krav om deltagelse i højere udgifter end rimeligt. Hertil kommer, at en opgivelse af kravet om forud indhentet godkendelse ikke indebærer, at lejerne er afskåret fra at gøre indsigelse imod at deltage i sådanne udgifter, såfremt der er grundlag herfor, f. eks. fordi udlejerer ikke ved kravets beregning har taget fornødent hensyn til besparelsen ved omlægningen. Fremkommer en sådan indsigelse, må spørgsmålet indbringes for boligretten.

Hvor huslejestoppet og huslejekontrollen opretholdes, foreslås de hidtil gældende regler om forudgående godkendelse fra huslejenævnet bibeholdt uændret, og en hertil sigtende bestemmelse er optaget i andet afsnit, § 117, stk. 1.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til l. 55, § 45.

Til § 44.

Efter at der ved indenrigs- og boligministeriets bekendtgørelse af 27. maj 1952 er truffet bestemmelse om, hvilke af de for tiden anvendte varmfordelingsmålere der kan anses for egnede til at

danne grundlag for en fordeling af varmebidrag, er der ikke længere grundlag for at opretholde adgangen til at anvende andre målere end de, der er anset for egnede, idet kun disse sidste i almindelighed kan antages at give et for lejerne betryggende fordelingsgrundlag. Man har derfor foreslået bestemmelsen i l. 55, § 46, der pålægger boligministeren at afgøre, hvilke varmfordelingsmålere, der kan anses for egnede, afløst af en ufravigelig bestemmelse om, at fordeling efter varmfordelingsmåleres udvisende kun kan ske, såfremt der er tale om målere, der af boligministeren er anset for egnede.

Efter gennemførelse af en sådan regel savnes der imidlertid bestemmelser om, på hvilket grundlag udgiftsfordelingen skal foretages i ejendomme, hvor der hidtil har været benyttet målere, der ikke er anset for egnede. Man har derfor medtaget en regel om, at fordelingen i sådanne tilfælde skal ske på grundlag af gulvareal eller rumfang efter udlejerens bestemmelse i overensstemmelse med sædvanlige beregningsregler. Man har dog fundet det rimeligt at åbne adgang til, at udgiftsfordelingen kan ske på grundlag af allerede opsatte varmfordelingsmålere, som ikke er anset for egnede, såfremt et flertal af ejendommens lejere fremsætter begæring herom. Ønsker udlejerer eller lejerne fordelingen foretaget efter egnede måleres udvisende, vil dette kunne ske efter reglerne i § 45.

Til § 45.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til l. 55, § 47, stk. 1, og reglerne i stk. 2, 3 og 4 efter deres indhold til l. 55, § 47, stk. 3, 4 og 8, idet man dog har ændret reglen i stk. 4 vedrørende lejernes adgang til at forlange målere opsat således, at lejerne fremtidig straks skal afholde $\frac{1}{6}$ mod hidtil $\frac{1}{3}$ af udgifterne ved opsætningen, medens den resterende del af de $\frac{2}{3}$ af udgifterne, som lejerne fortsat i alt skal udrede, fordeles over 3 år.

Ifølge l. 55, § 47, stk. 2, kan fordeling af varmebidrag efter varmfordelingsmåleres udvisende i ejendomme, hvor målere ikke var opsat inden 1. juli 1951, kun ske på grundlag af egnede varmfordelingsmålere. Denne bestemmelse er efter den foreslåede ændrede affattelse af reglen i § 44 overflødig og foreslås derfor ophævet.

L. 55, § 47, stk. 5, om benyttelsen af målere, der ikke er anset for egnede, er udgået som følge af, at adgangen til at anvende sådanne målere som fordelingsgrundlag nu bortfalder, jfr. bemærkningerne til § 44.

Fordeling af lejernes bidrag til brændselsudgifterne på grundlag af egnede målere må utvivlsomt